

Het is tijd dat de leiders van morgen de fakkel overnemen

“Zo moeilijk is het toch niet”. Neem 30 seconden de tijd om over dit zinnetje na te denken. Hoe vaak hebt u het, in uw omgeving, aan tafel tijdens een diner of in een ‘carte blanche’ zoals dit, gelezen of gehoord?

“Zo moeilijk is het toch niet”. Allemaal samen of individueel kunnen we al dan niet akkoord zijn met de manier waarop onze leiders de pandemie aanpakken. Maar om de crisis die we momenteel meemaken, aan te pakken volstaat het echter niet om ons te beperken tot eenvoudige vaststellingen, tot simpele slogans en tot uitspraken zoals “Zo moeilijk is het toch niet”. Want bovenop deze pandemie dienen we ook een gepast antwoord te vinden op de complexe problemen waar onze samenleving mee te maken heeft.

We hebben inderdaad het recht om ons zorgen te maken over een systeem dat de uitdagingen niet meer het hoofd kan bieden. Een systeem dat doorgaans de voorkeur geeft aan kortetermijnvoorstellen die al te vaak voortkomen uit beperkte belangen, hoe legitiem deze ook zijn. Een systeem dat er niet meer in slaagt om het enge eigen belang op korte termijn te overstijgen voor het collectieve belang op zowel korte als lange termijn.

Een ongeziene crisis

In slechts enkele maanden tijd heeft het coronavirus de uitdagingen van onze huidige tijd extra op scherp gezet. Ongeacht of het nu gaat om ons gezondheidsbeleid dan wel de begeleiding bij het levenseinde maar ook het beleid dat we wensen voor de arbeidsmarkt, mobiliteit, voeding, sociale inclusie, onderwijs, energie, klimaat, ... Voor al die thema's heeft onze samenleving nood aan een stimulerende, integratieve en pluralistische visie.

De problemen die we het hoofd moeten bieden, zijn diepgaand en complex. Ze zetten ons voor belangrijke keuzes voor onze samenleving: Welke activiteitensectoren willen we in de toekomst prioriteit geven? Hoe gaan we in de toekomst een balans vinden tussen de

beginselen van veiligheid, gezondheid en vrijheid? Welke opofferingen willen we doen om het milieu te beschermen?

U zult ons vertellen dat die problemen gekend zijn en dat we u niets nieuws vertellen. COVID-19 heeft eigenlijk niet veel veranderd, behalve dan dat het virus die problemen vervangen heeft en naar de achtergrond heeft verdrongen.

U zult ons vertellen dat deze generatie en de vorige generaties tal van andere en veelzijdige crisissen hebben meegemaakt. Dat we er telkens in geslaagd zijn om uit het dal te kruipen, om oplossingen te vinden.

U hebt gelijk.

Toch is het de eerste keer in de hedendaagse tijd dat een gebeurtenis een directe invloed heeft op het dagelijkse leven van 7,8 miljard mensen. Op hetzelfde moment. En door de omvang en de snelheid waar het virus zich mee verspreidt en ons in zijn greep houdt, dwingt het ons om onze verhouding tot de

tijd en de wereld anders te bekijken, om er anders over na te denken.

Als we willen dat deze crisis echt tot veranderingen leidt, moeten we met nieuwe ideeën, nieuwe antwoorden en nieuwe methodes op de proppen komen en oude recepten die verdrongen geraakt zijn durven reanimeren.

En wij, ondernemers, bestuurders en besluitvormers van wat sommigen al “de wereld vóór corona” noemen, moeten de nederigheid hebben om te zeggen: de wereld van morgen moet worden gemaakt door de mensen van morgen. In 2020 zijn de oplossingen die wij ontwikkeld hebben niet noodzakelijk de juiste meer.

De intergenerationele redactie van deze tekst is er, voor ons, een getuige van. Het is tijd dat de leiders van morgen de fakkel overnemen.

Een geweldige generatie

Het geluk lacht ons toe, door onze activiteiten ontmoeten we ze elke dag. In de wereld, in Europa en in België hebben we vandaag een geweldige generatie vrouwen en mannen die een brandende ambitie hebben om dingen te creëren die hen overstijgen.

Onze land beschikt over uitzonderlijke troeven en een onuitputtelijke bron aan jong talent en veelzijdige profielen die zich bewust zijn van de complexe uitdagingen die hen te wachten staan. Ze hebben een visie, geloven in de toekomst en zijn bekwaam om hun verschillen langs zich neer te leggen en verder te gaan dan “Zo moeilijk is het toch niet”. Het is tijd om hen het vertrouwen te geven.

Wij? Wij kunnen, als ze dat wensen, nederig onze ervaringen aanreiken om hun energie een boost te geven, om hen te helpen hun talenten samen te voegen en om samen een andere toekomst te bouwen.

U? Met uw levenservaring kunt u hen zeggen: “De wereld ligt aan jullie voeten, ga ervoor, we zijn er om jullie te begeleiden.”

Als we het geluk hebben gehad om veel te krijgen, moeten we ook willen doorgeven.

Een moment om vast te grijpen

We moeten dit moment vastgrijpen.

Deze ‘carte blanche’ is een oproep aan de leiders van deze generatie en die van de volgende generatie. Het is een intergenerationeel standpunt.

Laten we die jongeren die ons verbazen samenbrengen. Vrouwen en mannen die nog niet altijd beseffen welke impact hun daden kunnen hebben en niet beschikken over de platformen en fora om samen iets te creëren.

Laten we de fakkel aan hen overdragen.

Laten we hen de kans geven om beter te doen.

Laten we hun coach en mentor zijn maar laten we ons niet (meer) in hun plaats stellen.

Dat zou bijvoorbeeld kunnen door het oprichten van een gemeenschap van 40 leiders die jonger zijn dan 40 jaar en samen nadenken over de uitdagingen van de samenleving. Ze zouden zich kandidaat stellen met hun ideeën en acties. Ze zouden worden geselecteerd door een ervaren jury, tevens bereid om zijn ervaring door te geven. En we zouden ze samen komen om ideeën uit te wisselen en van elkaar te leren. Samen zouden ze zich kunnen storten op een intens en versneld traject van persoonlijke ontwikkeling met de nadruk op betekenis, maatschappelijke verantwoordelijkheid en impact.

De “40 Under 40”.

Voor één keer is het dan toch niet zo moeilijk?

Pierre Gurdjian
Gaëtan Hannecart
Laurent Coulie
Initiatiefnemers van het
"40 Under 40" project